

32003D0033

16.1.2003

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 11/27

ROZHODNUTIE RADY
z 19. decembra 2002,
ktorým sa stanovujú kritériá a postupy pre prijímanie odpadu na skládky odpadu podľa článku 16
a prílohy II smernice 1999/31/ES

(2003/33/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov ⁽¹⁾ a najmä na jej článok 16 a prílohu II,

keďže:

- (1) Podľa článku 16 smernice 1999/31/ES má Komisia prijať osobitné kritériá a/alebo testovacie metódy a s nimi súvisiace limitné hodnoty pre každú triedu skládok odpadu.
- (2) Mal by sa stanoviť postup na určovanie prijateľnosti odpadu pre skládky odpadu.
- (3) Mali by sa stanoviť limitné hodnoty a ďalšie kritériá pre odpady prijateľné pre rôzne triedy skládok odpadu.
- (4) Mali by sa určiť testovacie metódy, ktoré sa majú používať na určovanie prijateľnosti odpadov na skládky odpadu.
- (5) Z technického hľadiska je vhodné vyňať z kritérií a postupov uvedených v prílohe tejto smernice tie odpady, ktoré vznikajú v ťažobnom priemysle a ktoré sa ukladajú priamo na mieste ich vzniku.
- (6) Členským štátom by sa malo poskytnúť primerané krátke prechodné obdobie na vytvorenie systému potrebného na uplatnenie tohto rozhodnutia a členské štáty môžu potrebovať ďalšie krátke prechodné obdobie na zabezpečenie uplatňovania limitných hodnôt.

- (7) Opatrenia ustanovené v tomto rozhodnutí nie sú v súlade so stanoviskom výboru, ktorý bol zriadený podľa článku 18 smernice 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch ⁽²⁾. Preto ich musí prijať Rada v súlade s článkom 18 ods. 4 uvedenej smernice,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Toto rozhodnutie stanovuje kritériá a postupy pre prijímanie odpadov na skládky odpadu v súlade so zásadami uvedenými v smernici 1999/31/ES, najmä v jej prílohe II.

Článok 2

Na určovanie prijateľnosti odpadov pre skládky odpadu členské štáty uplatnia postup uvedený v časti 1 prílohy tejto smernice.

Článok 3

Členské štáty zabezpečia, aby bol odpad prijatý na skládku odpadu len vtedy, ak spĺňa prijímacie kritériá pre príslušnú triedu skládok odpadu, ktoré sú uvedené v časti 2 prílohy tohto rozhodnutia.

Článok 4

Metódy odoberania vzoriek a testovacie metódy uvedené v časti 3 prílohy tejto smernice sa použijú pri určovaní prijateľnosti odpadov pre skládky odpadu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 96/350/ES (Ú. v. ES L 135, 6.6.1996, s. 32).

Článok 5

Bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy spoločenstva, sa kritériá a postupy uvedené v prílohe tohto rozhodnutia neuplatnia na odpady z geologického prieskumu, ťažby, spracovania a uskladnenia minerálnych zdrojov, ani na odpady z prevádzky kameňolomov, ak sa ukladajú priamo na mieste vzniku. V prípade nejestvovania osobitných právnych predpisov spoločenstva uplatnia členské štáty vnútroštátne kritériá a postupy.

Článok 6

Všetky zmeny a doplnenia nevyhnutné na prispôbenie tohto rozhodnutia vedeckému a technickému pokroku, napríklad úpravy parametrov v zoznamoch limitných hodnôt a/alebo vypracovanie prijímacích kritérií a limitných hodnôt pre ďalšie podkategórie skládok iných ako nebezpečných odpadov, prijme v budúcnosti Komisia, ktorej bude pritom pomáhať výbor zriadený podľa článku 18 smernice 75/442/EHS.

Článok 7

1. Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 16. júla 2004.
2. Členské štáty začnú uplatňovať kritériá uvedené v časti 2 prílohy rozhodnutia do 16. júla 2005.

Článok 8

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Bruseli 19. decembra 2002

Za Radu

predseda

M. FISCHER BOEL

PRÍLOHA

KRITÉRIÁ A POSTUPY PRE PRIJÍMANIE ODPADU NA SKLÁDKY ODPADU

Úvod

Táto príloha ustanovuje jednotnú klasifikáciu odpadov a jednotný prijímací postup podľa prílohy II smernice 1999/31/ES o skládkach odpadu („smernica o skládkach odpadu“).

Podľa článku 176 zmluvy členským štátom nič nebráni v tom, aby zachovali alebo zaviedli prísnejšie ochranné opatrenia, ako sú opatrenia uvedené v tejto prílohe za predpokladu, že takéto opatrenia budú v súlade so zmluvou. Takéto opatrenia oznámia Komisii. To môže byť obzvlášť dôležité v súvislosti s limitnými hodnotami pre kadmium a ortuť uvedenými v časti 2. Členské štáty môžu tiež zaviesť limitné hodnoty pre zložky, ktoré nie sú uvedené v časti 2.

Časť 1 tejto prílohy ustanovuje postup určovania prijateľnosti odpadov pre skládky odpadu. Tento postup pozostáva zo základnej charakterizácie, testovania zhody a overenia na mieste, ktoré sú definované v časti 3 prílohy II smernice o skládkach odpadu.

Časť 2 tejto prílohy ustanovuje prijímacie kritériá pre každú triedu skládok odpadu. Odpad môže byť prijatý na skládku odpadu len vtedy, ak spĺňa prijímacie kritériá pre príslušnú triedu skládok odpadu, ktoré sú ustanovené v časti 2 tejto prílohy.

Časť 3 tejto prílohy obsahuje zoznam metód, ktoré sa majú používať pri odbere vzoriek a testovaní odpadu.

Dodatok A definuje posúdenie bezpečnosti, ktoré sa má vykonávať pri ukladaní odpadu pod zemou (na podzemné úložisko odpadu).

Dodatok B je informačnou prílohou, ktorá poskytuje prehľad možností skládok odpadu, ktoré sú uvedené v smernici a príklady možných podkategórií skládok iných ako nebezpečných odpadov.

1. POSTUP PRE PRIJÍMANIE ODPADOV NA SKLÁDKY ODPADU

1.1. Základná charakterizácia

Základná charakterizácia je prvým krokom prijímacieho postupu a predstavuje úplnú charakterizáciu odpadu získaním všetkých informácií potrebných pre bezpečné zneškodnenie odpadu z dlhodobého hľadiska. Základná charakterizácia sa vyžaduje pre každý druh odpadov.

1.1.1. Funkcie základnej charakterizácie

- a) Základné informácie o odpade (druh a pôvod, zloženie, konzistentnosť, vylúhovateľnosť a – v prípade potreby a ak sú k dispozícii – ostatné charakteristické vlastnosti)
- b) Základné informácie pre pochopenie správania sa odpadu na skládkach a možnostiach úpravy, ktoré sú ustanovené v článku 6 písm. a) smernice o skládkach odpadu.
- c) Posúdenie odpadu podľa limitných hodnôt
- d) Zistenie kľúčových premenných (kritických parametrov) pre testovanie zhody a možnosti zjednodušenia testovania zhody (vedúce k významnému zníženiu komponentov, ktoré sa majú merať, ale len po preukázaní príslušných informácií). Charakterizácia môže zistiť vzťahy medzi základnou charakterizáciou a výsledkami zjednodušených testovacích postupov, ako aj frekvenciou testovania zhody.

Ak základná charakterizácia odpadu ukáže, že odpad spĺňa kritériá pre určitú triedu skládok odpadu, ktoré sú ustanovené v časti 2 tejto prílohy, odpad sa považuje za prijateľný pre túto triedu skládok odpadu. Ak nie, potom tento odpad nie je prijateľný pre túto triedu skládok odpadu.

Pôvodca odpadu, alebo ak tento nie je známy, tak osoba zodpovedná za hospodárenie s odpadom je zodpovedná za zabezpečenie, aby informácie o charakterizácii boli správne.

Prevádzkovateľ vedie záznamy o požadovaných informáciách počas obdobia, ktoré určí členský štát.

1.1.2. Hlavné požiadavky základnej charakterizácie odpadu:

- a) zdroj a pôvod odpadu;
- b) informácie o procese, pri ktorom odpad vzniká (opis a charakteristiky surovín a výrobkov);
- c) opis úpravy odpadu uplatňovaného v súlade s článkom 6 písm. a) smernice o skládkach odpadu alebo vyhlásenie o tom, prečo sa takáto úprava nepovažuje za nevyhnutnú;
- d) údaje o zložení odpadu a jeho vylúhovateľnosti, kde to prichádza do úvahy;
- e) vzhľad odpadu (zápach, farba, fyzická podoba);
- f) kód podľa európskeho katalógu odpadov (rozhodnutie Komisie 2001/118/ES)⁽¹⁾;
- g) pre nebezpečný odpad v prípade malých vstupov: príslušné nebezpečné vlastnosti podľa prílohy III smernice Rady 91/689/EHS z 12. decembra 1991 o nebezpečných odpadoch⁽²⁾;
- h) informácie dokazujúce, že odpad nespadá pod vylúčenia článku 5 ods. 3 smernice o skládkach odpadu;
- i) trieda skládok, na ktoré môže byť odpad prijatý;
- j) v prípade potreby ďalšie opatrenia, ktoré sa majú prijať na skládke odpadu;
- k) skontrolovať, či sa odpad môže recyklovať alebo opätovne využiť.

1.1.3. Testovanie

Na získanie vyššie uvedených informácií sa odpad spravidla musí testovať. Okrem vylúhovateľnosti musí byť známe alebo sa testovaním musí určiť zloženie odpadu. Testy použité na základnú charakterizáciu musia vždy zahŕňať testy, ktoré sa majú použiť na testovanie zhody.

Obsah charakterizácie, rozsah požadovaného laboratórneho testovania a vzťahu medzi základnou charakterizáciou a kontrolou zhody závisia od druhu odpadu. Je možné rozlišovať medzi:

- a) odpadmi, ktoré vznikajú pravidelne v rámci istého procesu;
- b) odpady, ktoré nevznikajú pravidelne.

Charakterizácia uvedená pod písmenami a) a b) poskytne informácie, ktoré je možné priamo porovnať s prijímacími kritériami pre príslušnú triedu skládky odpadu a okrem toho je možné uviesť opisné informácie (napr. následky ukladania spolu s komunálnym odpadom).

- a) Odpady, ktoré pravidelne vznikajú v rámci toho istého procesu

Sú to individuálne a konzistentné odpady pravidelne vznikajúce v rámci toho istého procesu, kde:

- zariadenie a proces, kde vzniká odpad, sú dobre známe a vstupné materiály procesu a samotný proces sú jasne definované,
- prevádzkovateľ zariadenia poskytuje všetky potrebné informácie a informuje prevádzkovateľa skládky odpadu o zmenách procesu (najmä o zmenách vstupného materiálu).

Proces často prebieha v jednom zariadení. Odpad môže taktiež pochádzať z rôznych zariadení, ak je možné ho identifikovať ako jediný prúd so spoločnými charakteristikami v rámci známych hraníc (napr. popol zo spalovne komunálneho odpadu).

Pre tieto odpady bude základná charakterizácia obsahovať hlavné požiadavky uvedené v časti 1.1.2., najmä tieto:

- rozsah zloženia jednotlivých odpadov,
- rozsah a premenlivosť charakteristických vlastností,
- v prípade potreby vylúhovateľnosť odpadov určená pomocou testu vylúhovateľnosti šarže a/alebo testu presakovaním a/alebo testu závislosti od pH,
- kľúčové premenné, ktoré sa majú pravidelne testovať.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 47, 16.2.2001, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 31/1994/ES (Ú. v. ES L 168, 2.7.1994, s. 28).

Ak odpad vzniká v rámci toho istého procesu v rôznych zariadeniach, musia sa uviesť informácie o rozsahu hodnotenia. Následne sa musí vykonať dostatočný počet meraní, ktoré ukážu rozsah a premenlivosť charakteristických vlastností odpadu. Odpad sa potom môže považovať za charakterizovaný a následne podlieha testovaniu zhody len vtedy, ak dôjde k významnej zmene procesov, pri ktorých vzniká.

Pre odpady z toho istého procesu v tom istom zariadení môžu výsledky meraní vykazovať len zanedbateľné odchýlky vlastností odpadu v porovnaní s príslušnými limitnými hodnotami. Odpad sa potom môže považovať za charakterizovaný a následne podlieha testovaniu zhody len vtedy, ak dôjde k významnej zmene procesu, pri ktorom vzniká.

Vlastnosti odpadov zo zariadení na zhromažďovanie alebo zmiešavacie odpadov, odpadov zo zariadení na prekladanie odpadov alebo zmiešaných prúdov odpadov pochádzajúcich od subjektov zabezpečujúcich zber odpadov sa môžu značne líšiť. Toto sa musí brať do úvahy pri základnej charakterizácii. Takéto odpady môžu spadať pod písmeno b).

b) Odpady, ktoré nevznikajú pravidelne

Tieto odpady sa nevytvárajú v rámci toho istého procesu v tom istom zariadení a nie sú súčasťou dobre charakterizovaného prúdu odpadov. Každá šarža takto vzniknutého odpadu sa musí charakterizovať. Základná charakterizácia zahŕňa hlavné požiadavky základnej charakterizácie. Keďže sa musí charakterizovať každá šarža, ktorá vznikne, nie je potrebné testovanie zhody.

1.1.4. *Prípady, kedy sa testovanie nevyžaduje*

Testovanie na účely základnej charakterizácie sa nepovažuje za nevyhnutné v nasledujúcich prípadoch:

- a) odpad je na zozname odpadov, ktoré si nevyžadujú testovanie, ako je ustanovené v časti 2 tejto prílohy;
- b) všetky potrebné informácie pre základnú charakterizáciu sú známe a riadne odôvodnené tak, aby boli splnené podmienky dané príslušným orgánom;
- c) určité druhy odpadov, u ktorých je testovanie zbytočné alebo u ktorých nie sú k dispozícii vhodné testovacie postupy a príslušné prijímacie kritériá. To sa musí odôvodniť a zdokumentovať, vrátane uvedenia dôvodov, prečo sa odpad považuje za prijateľný pre túto triedu skládok odpadu.

1.2. **Testovanie zhody**

Ak sa odpad považuje za prijateľný pre určitú triedu skládok odpadu na základe základnej charakterizácie podľa časti 1, následne sa musí podrobiť testovaniu zhody, aby sa určilo či je v súlade s výsledkami základnej charakterizácie a príslušnými prijímacími kritériami ustanovenými v časti 2.

Funkciou testovania zhody je periodicky kontrolovať pravidelne vznikajúce prúdy odpadov.

Príslušné parametre, ktoré sa majú testovať, sa určia v rámci základnej charakterizácie. Parametre by sa mali týkať informácií základnej charakterizácie; je nevyhnutná iba kontrola kritických parametrov (kľúčových premenných), ktoré boli určené v základnej charakterizácii. Kontrola musí ukázať, že odpad spĺňa hodnoty limitov pre kritické parametre.

Testy použité na testovanie zhody sa musia aspoň v jednom alebo viacerých prípadoch zhodovať s testmi použitými pri základnej charakterizácii. Testovanie musí pozostávať aspoň z testu vylúhovateľnosti šarže. Na tento účel sa použijú metódy uvedené v časti 3.

Odpady, na ktoré sa vzťahuje výnimka z testovacích požiadaviek pre základnú charakterizáciu v časti 1.1.4 písm. a) a časti 1.1.4 písm. c), sú taktiež oslobodené od testovania zhody. Potrebná je však kontrola súladu s informáciami základnej charakterizácie, iná ako testovanie.

Testovanie zhody sa vykonáva minimálne raz ročne a prevádzkovateľ musí v každom prípade zabezpečiť, aby sa testovanie zhody vykonávalo v rozsahu a frekvencii určených v rámci základnej charakterizácie.

Záznamy výsledkov testov sa musia archívovať po dobu, ktorú určí členský štát.

1.3. Overenie na mieste

Každý náklad odpadu dovezený na skládku odpadu sa vizuálne skontroluje pred a po vyložení. Skontroluje sa požadovaná dokumentácia.

Pre odpad ukladaný pôvodcom odpadu na skládku odpadu, ktorú riadi, sa toto overovanie môže vykonať na mieste odoslania.

Odpad môže byť prijatý na skládku odpadu, ak je taký istý ako odpad, ktorý bol podrobený základnej charakterizácii a testu zhody a ktorý je opísaný v sprievodných dokumentoch. Ak tomu tak nie je, odpad sa nesmie prijať.

Členské štáty určujú testovacie požiadavky pre overovanie na mieste, vrátane rýchlych testovacích metód, kde to prichádza do úvahy.

Po doručení odpadu sa pravidelne odoberajú vzorky. Odobraté vzorky sa uchovávajú po prijatí odpadu po dobu, ktorú určí členský štát (najmenej jeden mesiac; pozri článok 11 písm. b) smernice o skládkach odpadu.

2. PRIJÍMACIE KRITÉRIÁ PRE ODPAD

Táto časť stanovuje kritériá pre prijímanie odpadu pre každú triedu skládok odpadu, vrátane podzemných úložísk odpadu.

Za určitých okolností sú prijateľné až trojnásobne vyššie limitné hodnoty pre konkrétne parametre uvedené v tejto časti (iné ako rozpustený organický uhlík (DOC) v častiach 2.1.2.1., 2.2.2., 2.3.1. a 2.4.1., BTEX, PCB a minerálne oleje v časti 2.1.2.2., celkový organický uhlík (TOC) a pH v časti 2.3.2. a strata žiháním (LOI) a/alebo TOC v časti 2.4.2. a obmedzenie možného zvýšenia limitnej hodnoty pre TOC v časti 2.1.2.2 len na dvojnásobok limitnej hodnoty), ak

- príslušný orgán vydá povolenie pre konkrétny odpad osobitne pre každý prípad pre prijímajúcu skládku odpadu berúc do úvahy charakteristiky skládky odpadu a jej okolia a
- emisie (vrátane priesakových vôd) zo skládky odpadu, berúc do úvahy limity pre tie špecifické parametre v tejto časti, nebudú podľa posúdenia rizika predstavovať ďalšie riziko pre životné prostredie.

Členské štáty oznámia Komisii ročný počet povolení vydaných podľa tohto ustanovenia. Tieto správy sa zasielajú Komisii v trojročných intervaloch, ako súčasť podávania správ o implementácii smernice o skládkach v súlade so špecifikáciami ustanovenými v jej článku 15.

Členské štáty určujú kritériá pre súlad s limitnými hodnotami uvedenými v tejto časti.

2.1. Kritériá pre skládky inertného odpadu

2.1.1. Zoznam odpadov prijateľných pre skládky inertného odpadu bez testovania

Predpokladá sa, že odpady uvedené v nasledujúcom zozname (výberovom zozname) spĺňajú kritériá, ktoré sú uvedené v definícii inertného odpadu v článku 2 písm. e) smernice o skládkach odpadu a kritériá uvedené v časti 2.1.2. Tieto odpady môžu byť prijaté na skládku inertného odpadu bez testovania.

Musí ísť o odpad jedného druhu pochádzajúci z jedného prúdu (len z jedného zdroja). Rôzne odpady uvedené v zozname sa môžu prijať spolu za predpokladu, že sú z toho istého zdroja.

V prípade podozrenia, že sú kontaminované (buď na základe vizuálnej kontroly alebo poznatkov o pôvode odpadu), malo by sa uplatniť testovanie alebo by sa mal odpad odmietnuť. Ak sú odpady uvedené v zozname kontaminované alebo obsahujú materiál alebo látky, ako sú napríklad kovy, plastické látky, chemikálie, atď. v takom rozsahu, ktoré zvyšuje riziko spojené s týmto odpadom natolko, že by to bolo dôvodom na ich uloženie na iných triedach skládok odpadu, nesmú byť prijaté na skládku inertného odpadu.

Ak sú pochybnosti o tom, či odpad spĺňa definíciu inertného odpadu podľa článku 2 písm. e) smernice o skládkach odpadu a kritériá uvedené v časti 2.1.2. alebo o neprítomnosti škodlivých látok, musí sa vykonať testovanie. Na tento účel sa použijú metódy uvedené v časti 3.

Kód Európskeho katalógu odpadov	Opis	Obmedzenia
1011 03	odpadové vláknité materiály na báze skla	len bez organických spojív
1501 07	obaly zo skla	sklo
1701 01	betón	len vybrané stavebné odpady a odpady z demolácií (*)
1701 02	tehly	len vybrané stavebné odpady a odpady z demolácií (*)
1701 03	obkladačky, dlaždice a keramika	len vybrané stavebné odpady a odpady z demolácií (*)
1701 07	zmesi betónu, tehál, obkladačiek, dlaždíc a keramiky	len vybrané stavebné odpady a odpady z demolácií (*)
1702 02	sklo	
1705 04	zemina a kamenivo	s výnimkou vrchnej vrstvy pôdy, rašeliny; s výnimkou pôdy a kameniva z kontaminovaných miest
1912 05	sklo	
2001 02	sklo	len samostatne zozbierané sklo (sklo zozbierané v rámci triedeného zberu)
2002 02	zemina a kamenivo	len odpad zo záhrad a parkov; s výnimkou vrchnej vrstvy pôdy, rašeliny

(*) Triedený stavebný odpad a odpad z demolácií s nízkym obsahom iných druhov materiálov (ako sú napríklad kovy, plastické látky, pôda, organické látky, drevo, guma, atď.). Pôvod odpadu musí byť známy.

- Žiadny stavebný odpad a odpad z demolácií zo stavieb, ktorý je znečistený nebezpečným anorganickými alebo organickými látkami, napr. z dôvodu výrobných procesov pri stavbe, znečisťovania pôdy, uskladnenia a používania pesticídov alebo iných nebezpečných látok, atď., pokiaľ sa nezistí, že stavebný odpad a odpad z demolácií nebol významne znečistený.
- Žiadny stavebný odpad a odpad z demolácií zo stavieb, ktorý je pokrytý alebo natretý materiálmi, ktoré obsahujú nebezpečné látky v značných množstvách.

Odpad, ktorý nie je uvedený v zozname, sa musí podrobiť testovaniu, ako je ustanovené v časti 1, aby sa určilo, či spĺňa kritériá prijateľnosti odpadu pre skládky inertného odpadu, ktoré sú uvedené v časti 2.1.2.

2.1.2. Limitné hodnoty pre odpad prijateľných pre skládky inertného odpadu

2.1.2.1. Limitné hodnoty pre vylúhovateľnosť

Nasledujúce limitné hodnoty pre priesakovú vodu sa vzťahujú na odpady, ktoré môžu byť prijaté na skládkach inertného odpadu, vypočítané v pomeroch kvapaliny k tuhej látke (L/S) 2 l/kg a 10 l/kg pre celkové uvoľnenie a priamo vyjadrené v mg/l pre C_0 (pre prvý eluát testu presakovaním pri L/S = 0,1 l/kg). Členské štáty určia, ktoré z testovacích metód (pozri časť 3) a zodpovedajúcich limitných hodnôt v tabuľke by sa mali použiť.

Zložka	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (test presakovaním)
	mg/kg sušiny	mg/kg sušiny	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
celkový Cr	0,2	0,5	0,1

Zložka	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (test presakovaním)
	mg/kg sušiny	mg/kg sušiny	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
chlorid	550	800	460
fluorid	4	10	2,5
síran	560 (*)	1 000 (*)	1 500
fenol index	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2 500	4 000	-

(*) Ak odpad nespĺňa tieto hodnoty pre síran, stále sa môže považovať za odpad spĺňajúci prijímacie kritériá, ak vylúhovateľnosť neprevyšuje tieto hodnoty: 1 500 mg/l ako C₀ pri L/S = 0,1 l/kg a 6 000 mg/kg pri L/S = 10 l/kg. Na určenie limitnej hodnoty pri L/S = 0,1 l/kg za počiatočných rovnovážnych podmienok bude potrebné použiť test presakovaním, zatiaľ čo hodnota pri L/S = 10 l/kg sa môže určiť buď testom vylúhovateľnosti šarže alebo testom presakovaním za podmienok, ktoré sa blížia k miestnej rovnováhe.

(**) Ak odpad nespĺňa tieto hodnoty pre DOC pri vlastnej pH hodnote, môže sa alternatívne testovať pri L/S = 10 l/kg a pH medzi 7,5 a 8,0. Odpad sa môže považovať za odpad spĺňajúci prijímacie kritériá pre DOC, ak výsledok tohto určovania neprevyší 500 mg/kg. (K dispozícii je návrh metódy, ktorý vychádza z prEN 14429).

(***) Hodnoty pre celkové rozpustené tuhé látky (TDS) sa môžu alternatívne použiť ako hodnoty pre síran a chlorid.

2.1.2.2. Limitné hodnoty pre celkový obsah organických parametrov

Okrem limitných hodnôt pre vylúhovateľnosť podľa časti 2.1.2.1., musí inertný odpad spĺňať nasledujúce doplňujúce limitné hodnoty:

parameter	hodnota mg/kg
TOC (celkový organický uhlík)	30 000 (*)
BTEX (benzén, toluén, etylbenzén a xylény)	6
PCB (polychlórové bifenyly, 7 členov homologického radu)	1
minerálny olej (C10 až C40)	500
PAH (polycyklické aromatické uhľovodíky)	limitnú hodnotu stanovia členské štáty

(*) V prípade pôd môže príslušný orgán povoliť vyššiu limitnú hodnotu za predpokladu, ak sa pri L/S = 10 l/kg sa dosiahne pre DOC hodnota 500 mg/kg buď pri pH pôdy alebo pri hodnote pH medzi 7,5 a 8,0

2.2. Kritériá pre skládky iných ako nebezpečných odpadov

Členské štáty môžu vytvoriť podkategórie skládok iných ako nebezpečných odpadov.

Limitné hodnoty v tejto prílohe sú ustanovené len pre odpady, ktoré nie sú nebezpečné a ktoré sa ukladajú do rovnakej kazety so stabilným nereaktívnym nebezpečným odpadom.

2.2.1. Odpady prijateľné pre skládky iných ako nebezpečných odpadov bez testovania

Komunálny odpad, ako je definovaný v článku 2 písm. b) smernice o skládkach odpadu, ktorý je v európskom katalógu odpadov klasifikovaný ako odpad, ktorý nie je nebezpečný, sa môže prijať na skládky iných ako nebezpečných odpadov bez testovania

Odpady sa nemôžu prijať, ak neboli podrobené predchádzajúcej úprave podľa článku 6 písm. a) smernice o skládkach odpadu alebo ak sú kontaminované v takom rozsahu, ktorý zvyšuje riziko spojené s odpadom natoľko, že predstavuje dostatočný dôvod na ich uloženie v iných zariadeniach.

Nemôžu byť prijaté do kaziet, kde sa prijíma stabilný, nereaktívny odpad podľa článku 6 písm. c) bodu iii) smernice o skládkach odpadu.

2.2.2. Limitné hodnoty pre odpad, ktorý nie je nebezpečný

Nasledujúce limitné hodnoty sa vzťahujú na zrnitý (granulovaný) odpad, ktorý nie je nebezpečný a ktorý sa prijíma do tej istej kazety ako stabilný, nereaktívny nebezpečný odpad, ktoré sú vypočítané pri $L/S = 2$ a 10 l/kg pre celkové uvoľnenie a priamo vyjadrené v mg/l pre C_0 (v prvom eluáte testu presakováním $L/S = 0,1 \text{ l/kg}$). Zrnitý odpad zahŕňa všetky odpady, ktoré nie sú monolitické. Členské štáty určia, ktoré z testovacích metód (pozri časť 3) a odpovedajúcich limitných hodnôt v tabuľke by sa mali použiť.

zložka	$L/S = 2 \text{ l/kg}$	$L/S = 10 \text{ l/kg}$	C_0 test presakováním
	mg/kg sušiny	mg/kg sušiny	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
celkový Cr	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
chlorid	10 000	15 000	8 500

zložka	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ test presakovaním
	mg/kg sušiny	mg/kg sušiny	mg/l
fluorid	60	150	40
síran	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Ak odpad nespĺňa tieto hodnoty pre DOC pri vlastnej pH hodnote, môže sa alternatívne testovať pri L/S = 10 l/kg a pH medzi 7,5 a 8,0. Odpad sa môže považovať za odpad splňajúci prijímacie kritériá pre DOC, ak výsledok tohto určovania neprevyšuje 800 mg/kg. (K dispozícii je návrh metódy, ktorý vychádza z prEN 14429).

(**) Hodnoty pre celkové rozpustené tuhé látky (TDS) sa môžu alternatívne použiť ako hodnoty pre síran a chlorid.

Členské štáty stanovujú kritériá pre monolitický odpad, ktoré budú poskytovať rovnakú úroveň ochrany životného prostredia, ako vyššie uvedené limitné hodnoty.

2.2.3. Odpad zo sadry

Odpady obsahujúce materiály na báze sadry, ktoré nie sú nebezpečné, by sa mali ukladať len na skládky iného ako nebezpečného odpadu do kaziet, do ktorých sa neprijíma biodegradovateľný odpad. Limitné hodnoty pre TOC a DOC uvedené v častiach 2.3.2. a 2.3.1. sa vzťahujú na odpady, ktoré sa ukládajú na skládky odpadu spolu s materiálmi na báze sadry.

2.3. Kritériá pre nebezpečný odpad, ktorý sa môže prijímať na skládkach iného ako nebezpečného odpadu podľa článku 6 písm. c) bod iii)

Stabilný, nereaktívny znamená, že sa vyluhovateľnosť odpadu z dlhodobého hľadiska nepriaznivo nezmení za konštrukčných podmienok skládky odpadu alebo predvídateľných haváriách:

- v samotnom odpade (napríklad biodegradáciou),
- pod vplyvom dlhodobých podmienok okolitého prostredia (napríklad vody, ovzdušia, teploty, mechanických obmedzení),
- vplyvom ostatných odpadov (vrátane produktov odpadov, ako sú napríklad priesakové vody a plyn).

2.3.1. Limitné hodnoty pre vyluhovateľnosť

Nasledujúce limitné hodnoty sa vzťahujú na zrnitý (granulovaný) nebezpečný odpad, ktorý sa môže prijímať na skládkach iného ako nebezpečného odpadu, vypočítané pri L/S = 2 a 10 l/kg pre celkové uvoľnenie a priamo vyjadrené v mg/l pre C₀ (v prvom eluáte testu presakovaním L/S = 0,1 l/kg). Zrnitý odpad zahŕňa všetky odpady, ktoré nie sú monolitické. Členské štáty určujú, ktoré testovacie metódy a odpovedajúce limitné hodnoty by sa mali použiť.

zložka	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ mg/kg sušiny
	mg/kg sušiny	test presakovaním	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
celkový Cr	4	10	2,5

zložka	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ mg/kg sušiny
	mg/kg sušiny	test presakovaním	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
chlorid	10 000	15 000	8 500
fluorid	60	150	40
síran	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Ak odpad nespĺňa tieto hodnoty pre DOC pri vlastnej pH hodnote, môže sa alternatívne testovať pri L/S = 10 l/kg a pH medzi 7,5 a 8,0. Odpad sa môže považovať za odpad spĺňajúci prijímacie kritériá pre DOC, ak výsledok tohto určovania neprevyšuje 800 mg/kg. (K dispozícii je návrh metódy, ktorý vychádza z prEN 14429).

(**) Hodnoty pre celkové rozpustené tuhé látky (TDS) sa môžu alternatívne použiť ako hodnoty pre síran a chlorid.

Členské štáty stanovujú kritériá pre monolitický odpad, ktoré budú poskytovať rovnakú úroveň ochrany životného prostredia, ako vyššie uvedené limitné hodnoty.

2.3.2. Ďalšie kritériá

Okrem limitných hodnôt pre vylúhovateľnosť podľa časti 2.3.1., musí zrnitý (granulovaný) odpad spĺňať nasledujúce doplňujúce kritériá:

parameter	Hodnota
TOC (celkový organický uhlík)	5 % (*)
pH	minimálne 6
ANC (schopnosť neutralizovať kyseliny)	musí sa vyhodnotiť

(*) Ak sa táto hodnota nedosiahne, môže príslušný orgán povoliť vyššiu limitnú hodnotu za predpokladu, ak sa pri L/S = 10 l/kg dosiahne pre DOC hodnota 800 mg/kg buď pri pH vlastného materiálu alebo pri hodnote pH medzi 7,5 a 8,0.

Členské štáty musia stanoviť kritériá na zabezpečenie toho, aby mal odpad dostatočnú fyzickú stabilitu a únosnosť.

Členské štáty stanovujú kritériá na zabezpečenie toho, aby nebezpečné monolitické odpady boli stabilné a nereaktívne pred prijatím na skládky iného ako nebezpečného odpadu.

2.3.3. Odpad obsahujúci azbest

Stavebné materiály, ktoré obsahujú azbest, a ďalší vhodný odpad obsahujúci azbest sa môžu uložiť na skládku iného ako nebezpečného odpadu v súlade s článkom 6 písm. c) bodom iii) smernice o skládkach odpadu bez testovania.

Skládky odpadu, ktoré prijímajú stavebné materiály obsahujúce azbest a ďalší vhodný odpad obsahujúci azbest, musia spĺňať tieto požiadavky:

- odpad neobsahuje žiadne iné nebezpečné látky ako viazaný azbest, vrátane vlákien viazaných spojivom alebo obalených v plastoch,
- skládka odpadu prijíma len stavebný materiál, ktorý obsahuje azbest a ďalší vhodný odpad obsahujúci azbest. Tieto odpady sa môžu skládkovať v samostatnej kazete skládky pre odpad, ktorý nie je nebezpečný, ak je kazeta dostatočne oddelená,
- s cieľom predísť rozptylu vlákien sa zóna každý deň a pred každým zhutňovaním pokrýva vhodným materiálom a ak odpad nie je balený, pravidelne sa postrekuje,
- na skládku odpadu/kazetu sa položí posledná vrchná vrstva, aby sa predišlo rozptylu vlákien,
- na skládke odpadu/v kazete sa nevykonávajú žiadne práce, ktoré by mohli viesť k uvoľneniu vlákien (napr. vŕtanie otvorov),
- po uzatvorení skládky odpadu sa archivuje plán skládky odpadu/kazety zobrazujúci, kde bol odpad obsahujúci azbest uložený,
- sú prijaté vhodné opatrenia na obmedzenie možného použitia územia po uzatvorení skládky odpadu, aby sa predišlo kontaktu ľudí s odpadom.

Pre skládky odpadu, ktoré prijímajú len stavebný materiál, ktorý obsahuje azbest sa môžu obmedziť požiadavky uvedené v bode 3.2. a 3.3. prílohy I smernici o skládkach odpadu, ak sú splnené vyššie uvedené požiadavky.

2.4. Kritériá pre odpad prijateľný pre skládky nebezpečného odpadu

2.4.1. Limitné hodnoty pre vylúhovateľnosť

Nasledujúce limitné hodnoty pre vylúhovateľnosť sa vzťahujú na zrnitý (granulovaný) nebezpečný odpad, ktorý sa môže prijímať na skládkach iného ako nebezpečného odpadu, vypočítané pri $L/S = 2$ a 10 l/kg pre celkové uvoľnenie a priamo vyjadrené v mg/l pre C_0 (v prvom eluáte testu presakováním pri $L/S = 0,1$ l/kg). Zrnitý odpad zahŕňa všetky odpady, ktoré nie sú monolitické. Členské štáty určia, ktoré testovacie metódy a zodpovedajúce limitné hodnoty uvedené v tabuľke by sa mali použiť.

zložka	$L/S = 2$ l/kg	$L/S = 10$ l/kg	C_0 test presakováním
	mg/kg sušiny	mg/kg sušiny	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr celkovo	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

zložka	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ test presakovaním
	mg/kg sušiny	mg/kg sušiny	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
chlorid	17 000	25 000	15 000
fluorid	200	500	120
síran	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
TDS (**)	70 000	100 000	–

(*) Ak odpad nespĺňa tieto hodnoty pre DOC pri vlastnej pH hodnote, môže sa alternatívne testovať pri L/S = 10 l/kg a pH medzi 7,5 a 8,0. Odpad sa môže považovať za odpad spĺňajúci prijímacie kritériá pre DOC, ak výsledok tohto určovania neprevyší 1 000 mg/kg. (K dispozícii je návrh metódy, ktorý vychádza z prEN 14429).

(**) Hodnoty pre celkové rozpustené tuhé látky (TDS) sa môžu alternatívne použiť ako hodnoty pre síran a chlorid.

Členské štáty stanovujú kritériá pre monolitický odpad, ktoré budú poskytovať rovnakú úroveň ochrany životného prostredia, ako vyššie uvedené hodnoty limitov.

2.4.2. Ďalšie kritériá

Okrem limitných hodnôt pre vylúhovateľnosť podľa časti 2.4.1., musí nebezpečný odpad spĺňať nasledujúce doplňujúce kritériá:

parameter	Hodnota
LOI (*)	10 %
TOC (*)	6 % (**)
ANC (schopnosť neutralizovať kyseliny)	musí sa vyhodnotiť

(*) Musí sa použiť buď LOI alebo TOC.

(**) Ak sa táto hodnota nedosiahne, môže príslušný orgán povoliť vyššiu limitnú hodnotu za predpokladu, ak sa pri L/S = 10 l/kg dosiahne pre DOC hodnota 1 000 mg/kg buď pri pH vlastného materiálu alebo pri hodnote pH medzi 7,5 a 8,0.

2.5. Kritériá pre ukladanie odpadu pod zemou (podzemné úložiská)

Pri prijímaní odpadu do podzemných úložísk sa musí vykonať posúdenie bezpečnosti pre konkrétne miesto, ktoré je definované v prílohe A. Odpad sa môže prijať len vtedy, ak je v súlade s posúdením bezpečnosti konkrétneho miesta.

Na podzemné úložiská inertného odpadu sa môže prijímať len odpad, ktorý spĺňa kritériá uvedené v časti 2.1.

Na podzemné úložiská iného ako nebezpečného odpadu sa môže prijímať len odpad, ktorý spĺňa kritériá uvedené v časti 2.2 alebo v časti 2.3.

Na podzemné úložiská nebezpečného odpadu sa odpad môže prijímať len vtedy, ak je v súlade s posúdením bezpečnosti konkrétneho miesta. V tomto prípade sa neuplatnia kritériá uvedené v časti 2.4. Odpad však podlieha prijímaciemu postupu, ktorý je uvedený v časti 1.

3. ODBER VZORIEK A TESTOVACIE METÓDY

Odber vzoriek a testovanie pre základnú charakterizáciu a testovanie zhody vykonávajú nezávislé a kvalifikované osoby a inštitúcie. Laboratória musia mať preukázateľné skúsenosti s testovaním a analýzou odpadu a účinný systém zabezpečenia kvality.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že:

1. odber vzoriek môžu vykonávať pôvodcovia odpadu alebo prevádzkovatelia pod podmienkou, že dosiahnutie cieľov uvedených v tomto rozhodnutí zabezpečí primeraný dohľad nezávislých a kvalifikovaných osôb alebo inštitúcií;
2. testovanie odpadu môžu vykonávať pôvodcovia odpadu alebo prevádzkovatelia, ak prijali príslušný systém zabezpečenia kvality, vrátane pravidelnej nezávislej kontroly.

Ak nie je k dispozícii norma CEN, ako oficiálna norma EN, členské štáty použijú buď národné normy alebo postupy alebo návrh normy CEN, ak je už v štádiu prEN.

Použijú sa nasledujúce metódy.

Odber vzoriek

Na odber vzoriek odpadu – na účely základnej charakterizácie, testovania zhody a overovania na mieste – sa vypracuje plán odberu vzoriek podľa časti 1 normy o odbere vzoriek, ktorú práve vypracováva CEN.

Všeobecné vlastnosti odpadu

EN 13137 Určovanie TOC v odpadoch, kaloch a sedimentoch

prEN 14346 Výpočet sušiny určením suchého zvyšku alebo obsahu vody

Testy vylúhovateľnosti

prEN 14405 Test vylúhovateľnosti – test presakovaním proti prúdu (test presakovaním proti prúdu pre anorganické zložky)

prEN 12457/1–4 Vylúhovateľnosť – test zhody pre vylúhovateľnosť zrnitých (granulovaných) odpadových materiálov a kalov):

časť 1: L/S = 2 l/kg, veľkosť častíc < 4 mm

časť 2: L/S = 10 l/kg, veľkosť častíc < 4 mm

časť 3: L/S = 2 a 8 l/kg, veľkosť častíc < 4 mm

časť 4: L/S = 10 l/kg, veľkosť častíc < 10 mm

Vyhňovanie nespracovaného odpadu

EN 13657 Vyhňovanie na účely následného určenia rozpustnej časti prvkov v lúčavke kráľovskej (čiastočné vyhňovanie tuhého odpadu pred elementárnou analýzou, ponechávajúc silikátovú maticu neporušenú)

prEN 13656 Vyhňovanie za pomoci mikrovln so zmesou kyseliny fluorovodíkovej (HF), dusičnej (HNO₃) a chlorovodíkovej (HCl) na účely následného určenia prvkov (úplné vyhňovanie tuhého odpadu pred elementárnou analýzou)

Analýza

ENV 12506 Analýza eluátov – určenie pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂, Pb, celkovej S, SO₄, V a Zn (analýza anorganických zložiek tuhého odpadu a/alebo jeho eluátu; hlavné, menšinové a stopové prvky)

ENV 13370 Analýza eluátov – určenie amónia, AOX, vodivosti, Hg, fenolového indexu, TOC, ľahko uvoľniteľného KN, F (analýza anorganických zložiek tuhého odpadu a/alebo jeho eluátu (anióny))

prEN 14039 Určovanie obsahu uhľovodíkov v rozsahu C10 až C40 plynovou chromatografiou

Tento zoznam sa upraví, ak bude k dispozícii viac noriem CEN.

Pre testy a analýzy, pre ktoré (zatiaľ) nie sú k dispozícii metódy CEN, metódy, ktoré sa používajú, musia byť schválené príslušnými orgánmi.

Dodatok A

POSUDZOVANIE BEZPEČNOSTI NA ÚČELY PRIJÍMANIA ODPADU NA PODZEMNÉ ÚLOŽISKO

1. FILOZOFIA BEZPEČNOSTI PRE PODZEMNÉ ÚLOŽISKO: VŠETKY DRUHY

1.1. Význam geologickej bariéry

Izolácia odpadov od biosféry je základným cieľom pre konečné uloženie odpadov na podzemné úložisko. Odpady, geologická bariéra a dutiny, vrátane všetkých stavebných štruktúr, predstavujú systém, ktorý spolu s ostatnými technickými hľadiskami musí spĺňať odpovedajúce požiadavky.

Požiadavky rámcovej smernice o vodách (2000/60/ES) môžu byť splnené len po preukázaní dlhodobej bezpečnosti zariadenia (pozri časť 1.2.7.). článok 11 ods. 3 písm. j) smernice 2000/60/ES vo všeobecnosti zakazuje priame vypúšťanie znečisťujúcich látok do podzemných vôd. článok 4 ods. 1 písm. b) bod i) smernice 2000/60/ES vyžaduje, aby členské štáty prijali opatrenia na predchádzanie zhoršovania stavu všetkých podzemných vôd.

1.2. Posudzovanie rizika konkrétneho miesta

Posudzovanie rizika si vyžaduje identifikáciu:

- nebezpečenstva (v prípade ukladaného odpadu),
- príjemcov (v tomto prípade biosféry a prípadne podzemných vôd),
- cesty, ktorými sa látky z odpadov môžu dostať do biosféry, a
- posúdenia vplyvu látok, ktoré sa môžu dostať do biosféry.

Prijímacie kritériá pre podzemné úložisko majú vychádzať *okrem iného* z analýzy horniny, ktorá sa nachádza okolo úložiska, takže sa musí potvrdiť, že nie sú relevantné žiadne podmienky súvisiace s miestom, ktoré sú uvedené v prílohe I smernice o skládkach odpadu (s výnimkou prílohy I body 2, 3, 4 a 5).

Prijímacie kritériá pre podzemné úložisko je možné získať len tak, že sa zohľadnia miestne podmienky. To si vyžaduje preukázanie vhodnosti geologickej vrstvy pre zriadenie úložiska, t. j. posúdenie rizík pre uzavretosť (nepriepustnosť) okolia, berúc do úvahy celkové a vzájomné pôsobenie odpadov, stavebných štruktúr a dutín a samotného telesa horniny, ktorá sa nachádza okolo úložiska.

Posúdenie rizika konkrétneho miesta zariadenia sa musí vykonať tak pre prevádzkovú etapu, ako aj pre etapu po uzatvorení úložiska. Z týchto posúdení sa môžu odvodiť požadované kontrolné a bezpečnostné opatrenia a vypracovať prijímacie kritériá.

Pripraví sa integrovaná analýza posudzovania vzájomných vzťahov obsahujúca nasledujúce zložky:

1. geologické posudzovanie;
2. geomechanické posudzovanie;
3. hydrogeologické posudzovanie;
4. geochemické posudzovanie;
5. posudzovanie vplyvov na biosféru;
6. posudzovanie prevádzkovej etapy;
7. dlhodobé posudzovanie;
8. posudzovanie vplyvu všetkých povrchových zariadení na miesto.

1.2.1. Geologické posudzovanie

Vyžaduje sa dôkladné preskúmanie alebo poznanie geologického podložia miesta. Zahŕňa to preskúmanie a analýzy druhu hornín, pôd a topografie. Geologické posúdenie by malo preukázať vhodnosť miesta pre podzemné ukládanie odpadu. Malo by zahŕňať polohu, frekvenciu a štruktúru akejkolvek porušenia alebo pukliny (zlomu) v okolitej geologickej vrstve a možný vplyv seizmickej aktivity na tieto štruktúry. Mali by sa zväziť alternatívne miesta ukládania odpadu.

1.2.2. Geomechanické posudzovanie

Stabilita dutín sa musí preukázať príslušným prieskumom a predpovedami. Uložený odpad musí byť súčasťou tohto posudzovania. Procesy by sa mali systematicky analyzovať a dokumentovať.

Malo by sa preukázať:

1. že počas vytvárania dutín a po ich vytvorení sa neočakávajú žiadne väčšie deformácie tak samotnej dutiny, ako ani na povrchu zeme, ktoré by mohli narušiť prevádzkyschopnosť podzemného úložiska alebo vytvoriť cestu k biosfére;
2. únosnosť dutiny je dostatočná na to, aby zabránila jej kolapsu počas prevádzky;
3. že ukladaný materiál má nevyhnutnú stabilitu v súlade s geomechanickými vlastnosťami horniny, ktorá sa nachádza okolo úložiska.

1.2.3. Hydrogeologické posudzovanie

Vyžaduje sa dôkladné preskúmanie hydraulických vlastností na účely posúdenia tokov podzemnej vody v okolitej vrstve vychádzajúce z informácií o hydraulickej vodivosti horninovej hmoty, o puklinách a hydraulických gradientoch.

1.2.4. Geochemické posudzovanie

Vyžaduje sa dôkladné preskúmanie zloženia hornín a podzemnej vody na účely posúdenia súčasného zloženia podzemnej vody a jeho možného vývoja v čase, povaha a výskyt minerálov vyplňajúcich pukliny, ako aj kvantitatívny mineralogický opis hostiteľskej horniny. Mal by sa posúdiť aj vplyv premenlivosti geochemického systému.

1.2.5. Posudzovanie vplyvov na biosféru

Vyžaduje sa preskúmanie biosféry, na ktorú by mohla mať podzemné úložisko vplyv. Mali by sa vykonať štúdie východiskového stavu, aby sa definovali prirodzené požadové úrovne príslušných látok.

1.2.6. Posudzovanie prevádzkovej etapy

Pre prevádzkovú etapu by analýza mala preukázať:

1. stabilitu dutín ako v časti 1.2.2.,
2. neprítomnosť žiadneho neprijateľného rizika vytvorenia cesty medzi odpadmi a biosférou;
3. neprítomnosť žiadnych neprijateľných rizík ovplyvňujúcich prevádzku zariadenia.

Pri preukazovaní bezpečnosti prevádzky sa musí vykonať systematická analýza prevádzky zariadenia na základe konkrétnych údajov o inventarizácii odpadov, riadení zariadenia a prevádzkovej schémy. Má sa ukázať, že odpad nebude reagovať s horninou ani chemicky ani fyzikálne tak, aby to malo zhoršiť pevnosť a nepriepustnosť horniny a ohroziť samotné úložisko odpadu. Z týchto dôvodov by sa okrem odpadov, ktoré zakazuje článok 5 ods. 3 smernice o skládkach odpadu, nemali prijímať odpady, ktoré sú náchylné na samovznietenie (samovoľné zapálenie) za podmienok ich uloženia (teploty, vlhkosti), plynné produkty, nestále odpady, odpady zo zberu v podobe neidentifikovaných zmesí.

Mali by sa identifikovať konkrétne incidenty, ktoré by v prevádzkovej etape mohli viesť k vytvoreniu cesty medzi odpadmi a biosférou. Rôzne typy možných prevádzkových rizík by sa mali zhrnúť do konkrétnych kategórií. Mali by sa vyhodnotiť ich možné vplyvy. Malo by sa ukázať, že neexistuje žiadne neprijateľné riziko, ktoré by porušilo uzavretosť (nepriepustnosť) okolia prevádzky. Mali by sa prijať opatrenia na riešenie núdzových situácií.

1.2.7. Dlhodobé posudzovanie

Na dosiahnutie cieľov trvalo udržateľného skládkovania odpadov by sa malo vykonať posúdenie rizika z dlhodobého hľadiska. Musí sa zistiť, či sa po dlhší čas po uzatvorení podzemného úložiska nevytvoria žiadne cesty k biosfére.

Mali by sa kvantitatívne posúdiť bariéry miesta podzemného úložiska (napr. kvalita odpadu, stavebné štruktúry, zasýpanie a utesnenie šácht a vrtov), výkonnosť hostovskej horniny, okolitá vrstva a nadložie za dlhšie obdobie a mali by sa vyhodnotiť na základe údajov pre konkrétne miesto alebo na základe dostatočne konzervatívnych predpokladov. Mali by sa zväziť geochemické a geohydrologické podmienky, ako napríklad priesak podzemnej vody (pozri časti 1.2.3. a 1.2.4.), účinnosť bariéry, jej prirodzené oslabenie (stenčenie), ako aj vylúhovanie z uložených odpadov.

Dlhodobá bezpečnosť podzemného úložiska by sa mala preukázať posúdením bezpečnosti pozostávajúcim z opisu počiatočného stavu v konkrétnom čase (napr. v čase uzatvorenia), po ktorom by nasledoval scenár zachytávajúci významné zmeny, ktoré sa očakávajú v geologickom čase. Napokon by sa mali posúdiť následky uvoľnenia príslušných látok z podzemného úložiska pre rôzne scenáre odrážajúce možný dlhodobý vývoj biosféry, geosféry a podzemného úložiska.

Pri posudzovaní dlhodobých rizík uložených odpadov by sa nemali brať do úvahy obaly na odpady a utesnenia dutín vzhľadom na ich obmedzenú životnosť.

1.2.8. Posudzovanie vplyvov povrchových prijímacích zariadení

Hoci odpady prijímané na miesto skládkovania môžu byť určené na podzemné uloženie, skôr, ako sa dostanú na konečné miesto určenia, sa vyložia, testujú a prípadne uložia na povrchu. Prijímacie zariadenia musia byť naprojektované a prevádzkované tak, aby zabránili poškodzovaniu ľudského zdravia a miestneho prostredia. Musia spĺňať rovnaké požiadavky ako akékoľvek iné zariadenie prijímajúce odpady.

1.2.9. Posudzovanie ostatných rizík

Z dôvodov ochrany pracovníkov by sa odpady mali ukladať len v podzemnom úložisku, ktoré je bezpečne oddelené od banských činností. Odpad by sa nemal prijať, ak obsahuje alebo by mohol produkovať nebezpečné látky, ktoré by mohli byť škodlivé pre ľudské zdravie, napr. patogénne zárodky prenosných chorôb.

2. PRIJÍMACIE KRITÉRIÁ PRE UKLADANIE ODPADOV POD ZEMOU: VŠETKY DRUHY

2.1. Odpady, ktoré sú vylúčené

V zmysle častí 1.2.1 až 1.2.8. sa do podzemného úložiska nesmú ukladať odpady, u ktorých by po ich uložení mohla prebehnúť neželaná fyzikálna, chemická alebo biologická premena. Patria sem:

- a) odpady uvedené v článku 5 ods. 3 smernice o skládkach odpadu;
- b) odpady a ich obaly, ktoré by za podmienok uskladnenia mohli reagovať s vodou alebo s horninou, ktorá sa nachádza okolo úložiska a viesť k:
 - zmene objemu,
 - vzniku samozápalných, jedovatých alebo výbušných látok, alebo plynov, alebo
 - akýmkoľvek ďalším reakciám, ktoré by mohli ohroziť prevádzkovú bezpečnosť a/alebo neporušenosť bariéry.Odpady, ktoré by mohli navzájom reagovať, sa musia definovať a klasifikovať v skupinách kompatibility; rôzne skupiny kompatibility sa musia pri uskladnení fyzicky oddeliť;
- c) odpady, ktoré sú biologicky odbúrateľné;
- d) odpady, ktoré prenikavo zapáchajú;
- e) odpady, ktoré generujú zmes plynu a vzduchu, ktorá je jedovatá alebo výbušná. Týka sa to najmä odpadov, ktoré:
 - vytvárajú koncentrácie jedovatých plynov, kvôli čiastkovým (parciálnym) tlakom ich zložiek;
 - ak sú v obale nasýtené, vytvárajú koncentrácie vyššie ako 10 % koncentrácie, ktorá odpovedá dolnej medzi výbušnosti;
- f) odpady, ktoré nie sú dostatočne stabilné na to, aby odpovedali geochemickým podmienkam;
- g) odpady, ktoré sú za podmienok uskladnenia samozápalné alebo sa môžu samy vznietiť, plynné produkty, prchavé odpady pochádzajúce zo zberu v podobe bližšie neurčených zmesí;
- h) odpady, ktoré obsahujú alebo by mohli produkovať patogénne zárodky prenosných chorôb (už ustanovené článkom 5 ods. 3 písm. c) smernice o skládkach odpadu).

2.2. Zoznamy odpadov, ktoré sú vhodné pre ukladanie pod zemou

Inertné odpady, nebezpečné odpady a iné ako nebezpečné odpady, ktoré nie sú vylúčené v častiach 2.1. a 2.2., môžu byť vhodné pre ukladanie pod zemou.

Členské štáty môžu vypracovať zoznamy odpadov, ktoré sú prijateľné pre podzemné úložiská v súlade s triedami uvedenými v článku 4 smernice o skládkach odpadu.

2.3. Posudzovanie rizika konkrétneho miesta

Prijatie odpadu na konkrétnom mieste podlieha posúdeniu rizika konkrétneho miesta.

Tieto posudzovania rizík naznačené v časti 1.2. pre odpady, ktoré sa majú prijať na podzemné úložisko, by mali preukázať, že úroveň izolácie od biosféry je prijateľná. Tieto kritériá musia byť splnené za podmienok skládkovania.

2.4. Prijímacie podmienky

Odpady sa môžu uložiť len v podzemnom úložisku, ktoré je bezpečne oddelené od banských činností.

Odpady, ktoré by mohli navzájom reagovať, sa musia definovať a klasifikovať v skupinách kompatibility; rôzne skupiny kompatibility sa musia pri uskladení fyzicky oddeliť.

3. ĎALŠIE POKYNY: SOLENÉ BANE

3.1. Význam geologickej bariéry

Vo filozofii bezpečnosti pre solné bane zohráva horninové prostredie nachádzajúce sa v okolí odpadu dvojakú úlohu:

- vystupuje ako hornina ktorá sa nachádza okolo úložiska, v ktorej sú odpady zapuzdrené;
- spolu s vrchnou a spodnou nepriepustnou horninovou vrstvou (napr. anhydritom) pôsobí ako geologická bariéra určená na zabránenie, aby sa podzemná voda dostala do úložiska a v prípade potreby účinne bráni tekutinám alebo plynom, aby unikali z úložiska. Ak je táto geologická bariéra prevítaná šachtami a vrtanými sondami, tieto musia byť počas prevádzky zapečatené, aby sa zabezpečili proti prístupu vody, a po skončení prevádzky podzemného úložiska musia byť hermeticky uzatvorené. Ak ťažba nerastov pokračuje dlhšie ako prevádzka úložiska, miesto uloženia sa musí po skončení prevádzky úložiska zapečatiť hydraulicky nepriepustným násypom, ktorý je zostrojený podľa vypočítaného hydraulicky pôsobiaceho tlaku odpovedajúceho hĺbke, aby voda, ktorá by mohla presakovať do bane, ktorá je ešte stále v prevádzke, nemohla preniknúť do úložiska;
- v solných baniach sa predpokladá, že soľ zabezpečuje úplnú nepriepustnosť. Odpady sa dostanú do kontaktu s biosférou len v prípade havárie alebo nejakej udalosti v geologickom čase, ako sú napríklad pohyby zemské kôry alebo erózia (súvisiace napríklad so stúpaním hladiny mora). Odpad sa na skládke pravdepodobne nezmení a musia sa zväžiť aj následky takýchto scenárov zlyhania.

3.2. Dlhodobé posudzovanie

Preukázanie dlhodobej bezpečnosti ukladania odpadov pod zem do kamennej soli by sa v zásade malo vykonať označením kamennej soli za horninovú bariéru. Kamenná soľ spĺňa požiadavku nepriepustnosti pre plyny a kvapaliny, je schopná uzatvoriť odpad do puzdra z dôvodu svojho konvergentného správania a na konci transformačného procesu ho úplne ho oddeliť od okolitého prostredia.

Konvergentné správanie kamennej soli tak nie je v rozpore s požiadavkou stabilných dutín v prevádzkovej etape. Stabilita je dôležitá na zabezpečenie prevádzkovej bezpečnosti a na zachovanie integrity geologickej bariéry po neobmedzenú dobu, s cieľom zabezpečiť nepretržitú ochranu biosféry. Odpady by mali byť od biosféry odizolované trvalo. Kontrolované klesanie nadložia alebo ostatné porušenia, ktoré by sa objavili po dlhom čase, sú prijateľné len vtedy, ak je možné ukázať, že dôjde len k premenám bez vzniku trhlín, integrita geologickej bariéry sa zachová a nevytvoria sa žiadne cesty, kadiaľ by sa voda mohla dostať do kontaktu s odpadmi alebo kadiaľ by sa odpady alebo ich zložky mohli dostať do biosféry.

4. ĎALŠIE POKYNY: TVRDÉ HORNINY

Ukladanie odpadov hlboko do tvrdých hornín sa tu definuje ako ukladanie pod zem v hĺbke niekoľko sto metrov, kde tvrdé horniny sú tvorené rozličnými sopečnými horninami, napr. granitom (žulou) alebo rulou, taktiež môžu obsahovať sedimentárne horniny, napríklad vápenec a pieskovec.

4.1. Filozofia bezpečnosti

Ukladanie odpadu hlboko pod zem do tvrdej horniny je možný spôsob, ako predchádzať zaťažovaniu budúcich generácií zodpovednosťou za odpad, pretože by malo byť konštruované tak, aby bolo pasívne a nebola potrebná žiadna údržba. Okrem toho, by konštrukcia (stavebná časť) nemala brániť zhodnocovaniu odpadov ani schopnosti vykonať v budúcnosti prípadné nápravné opatrenia. Okrem toho by malo byť naprojektované tak, aby zabezpečilo, že negatívne environmentálne vplyvy ani záväzky vyplývajúce z činnosti súčasných pokolení nezaťažia budúce pokolenia.

Vo filozofii bezpečnosti podzemného úložiska odpadov je základným problémom izolácia odpadu od biosféry, ako aj prirodzené oslabovanie znečisťujúcich látok unikajúcich z odpadu. Pre určité typy nebezpečných látok a odpadu sa zistila potreba chrániť spoločnosť a životné prostredie pred ich nepretržitým účinkom po dlhé obdobia. Dlhé obdobie znamená tisícky rokov. Takéto úrovne ochrany je možné dosiahnuť ukladaním odpadu hlboko pod zem do tvrdej horniny. Na ukladanie odpadu hlboko pod zem do tvrdej horniny sa môže použiť buď bývala baňa, v ktorej už ťažobná činnosť skončila, alebo nové úložisko.

V prípade ukladania v tvrdej hornine nie je možné úplné odizolovanie od okolitého prostredia. V tomto prípade sa podzemné úložisko musí budovať tak, aby prirodzené oslabovanie okolitou geologickou vrstvou zmierňovalo vplyv znečisťujúcich látok v takom rozsahu, aby nemali nezvratné negatívne vplyvy na životné prostredie. To znamená, že na základe schopnosti okolitého prostredia oslabovať a rozkladať (odbúrať) znečisťujúce látky sa určí prípustnosť úniku z takéhoto zariadenia.

Požiadavky rámcovej smernice EÚ o vodách (2000/60/ES) môžu byť splnené len preukázaním dlhodobej bezpečnosti zariadenia (pozri časť 1.2.7.). Výkonnosť systému ukladania odpadu hlboko pod zem sa musí posúdiť holisticky, berúc do úvahy koherentnú funkciu rozličných komponentov systému. Pri ukladaní odpadu hlboko pod zem do tvrdej horniny bude odpad uložený pod úrovňou podzemnej vody. článok 11 ods. 3 písm. j) smernice vo všeobecnosti zakazuje priame vypúšťanie znečisťujúcich látok do podzemných vôd. článok 4 ods. 1 písm. b bod i) smernice vyžaduje, aby členské štáty prijali opatrenia na predchádzanie zhoršovania stavu všetkých podzemných vôd. Pri ukladaní odpadu hlboko pod zem do tvrdej horniny je táto požiadavka splnená, pretože akékoľvek nebezpečné látky, ktoré sa uvoľnia zo skládky, sa nedostanú do biosféry, vrátane vrchných častí systému podzemných vôd, ktoré sú prístupné z biosféry, v takých množstvách alebo koncentráciách, ktoré by mali nepriaznivé účinky. Preto sa musia vyhodnotiť cesty vodných tokov do a v biosfére. Mal by sa posúdiť aj vplyv premenlivosti geohydraulického systému.

Pri ukladaní odpadu hlboko pod zemou do tvrdej horniny sa môže vyskytnúť tvorba plynu z dôvodu dlhodobého rozkladu odpadu, balenia a inžinierskych štruktúr. Preto sa toto musí zväziť pri navrhovaní priestorov pre ukladanie do tvrdej horniny.

Dodatok B

PREHLAD MOŽNOSTÍ SKLÁDKOVANIA, KTORÉ POSKYTUJE SMERNICA O SKLÁDKACH ODPADU**Úvod**

Na obrázku č. 1 sú uvedené možnosti skládkovania odpadov, ktoré poskytuje smernica o skládkach odpadu spolu s niekoľkými príkladmi podkategórií hlavných tried skládok odpadu. Východiskovým bodom (ľavý horný roh) je odpad, ktorý by sa mal uložiť na skládke odpadu. V súlade s článkom 6 písm. a) smernice o skládkach odpadu sa pred uložením väčšiny odpadov na skládku odpadu vyžaduje nejaký druh úpravy. Všeobecná definícia „úpravy“ je relatívne široká a vo veľkej miere ponechaná na príslušné orgány členských štátov. Predpokladá sa, že odpad nepatrí do žiadnej z kategórií uvedených v článku 5 ods. 3 smernice o skládkach odpadu.

Skládka inertného odpadu

Prvou otázkou je, či odpad je alebo nie je klasifikovaný ako nebezpečný. Ak odpad nie je nebezpečný (podľa smernice o nebezpečných odpadoch (91/689/ES) a súčasného katalógu odpadov), nasledujúca otázka by mohla byť či odpad je alebo nie je inertný. Ak spĺňa kritériá pre odpad, ktorý sa má ukladať na skládkach inertného odpadu (trieda A, obrázok č. 1 a tabuľka č. 1), potom sa tento odpad môže uložiť na skládku inertného odpadu.

Inertný odpad sa môže alternatívne uložiť aj na skládky iného ako nebezpečného odpadu za predpokladu, že spĺňa príslušné kritériá (ktoré by vo všeobecnosti mal spĺňať).

Skládka iného ako nebezpečného odpadu vrátane podkategórií

Ak odpad nie je ani nebezpečný ani inertný, potom musí byť iný ako nebezpečný a mal by sa uložiť na skládku iného ako nebezpečného odpadu. Členské štáty môžu definovať podkategórie skládok odpadu pre odpad, ktorý nie je nebezpečný, v súlade s národnými stratégiami pre odpadové hospodárstvo, pokiaľ sú splnené požiadavky smernice o skládkach odpadu. Tri hlavné podkategórie skládok iného ako nebezpečného odpadu sú uvedené na obrázku č. 1: skládka pre anorganický odpad s nízkym obsahom organického/biodegradovateľného odpadu (B1), skládka organického odpadu (B2) a skládka zmiešaného odpadu, ktorý nie je nebezpečný so značným obsahom tak organického/biodegradovateľného odpadu, ako aj anorganického materiálu. Kategória skládok B1 sa môže ďalej rozdeliť na skládky pre odpady, ktoré nespĺňajú kritériá uvedené v časti 2.2.2. pre anorganický odpad, ktorý nie je nebezpečný, ktorý sa môže ukladať spolu so stabilným, nereaktívnym nebezpečným odpadom (B1a) a skládkami pre odpady, ktoré tieto kritériá nespĺňajú (B1b). Kategória skládok B2 sa môže ďalej rozdeliť napríklad na skládky bioreaktívneho odpadu a skládky menej reaktívneho, biologicky upraveného odpadu. Niektoré členské štáty možno budú chcieť ďalšiu jemnejšiu klasifikáciu skládok iného ako nebezpečného odpadu a v každej podkategórii sa môžu definovať monoskládky (pozn.: *ide zrejme o skládky pre jeden druh odpadu*) a skládky pre solidifikovaný/monolitický odpad (pozri poznámku pod čiarou uvedenú pod tabuľkou č. 1). Členské štáty môžu vypracovať národné prijímacie kritériá na účely zabezpečenia správneho rozdeľovania odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na rôzne podkategórie skládok iného ako nebezpečného odpadu. Ak nie je ďalšie rozdelenie (klasifikácia) skládok iného ako nebezpečného odpadu, všetok odpad, ktorý nie je nebezpečný (na ktorý sa samozrejme vzťahujú ustanovenia článkov 3 a 5 smernice o skládkach odpadu), sa môže ukladať na skládku pre zmiešaný odpad, ktorý nie je nebezpečný (trieda B3).

Ukladanie stabilného, nereaktívneho nebezpečného odpadu na skládku pre odpad, ktorý nie je nebezpečný

Ak je odpad nebezpečný (podľa smernice 91/689/ES a terajšieho katalógu odpadov), jeho úprava môže umožniť, aby boli splnené kritériá pre umiestnenie stabilného, nereaktívneho nebezpečného odpadu na skládky odpadov, ktoré nie sú nebezpečné, do kaziet pre anorganický odpad s nízkym obsahom organických/biodegradovateľných látok, ktorý spĺňa kritériá uvedené v časti 2.2.2 (trieda B1b). Odpad môže byť zrnitý (upravený tak, aby bol chemicky stabilný) alebo solidifikovaný/monolitický.

Skládka nebezpečného odpadu

Ak nebezpečný odpad nespĺňa kritériá pre umiestnenie na skládku odpadu triedy B1b alebo do kazety pre odpad, ktorý nie je nebezpečný, ďalšou otázkou môže byť, či spĺňa alebo nespĺňa kritériá pre prijatie na skládku nebezpečného odpadu (triedy C). Ak tieto kritériá spĺňa, potom sa tento odpad môže umiestniť na skládku nebezpečného odpadu.

Ak kritériá pre prijatie na skládku nebezpečného odpadu nie sú splnené, odpad sa môže ďalej upraviť a opätovne testovať, či spĺňa kritériá až dovtedy, kým ich nespĺní.

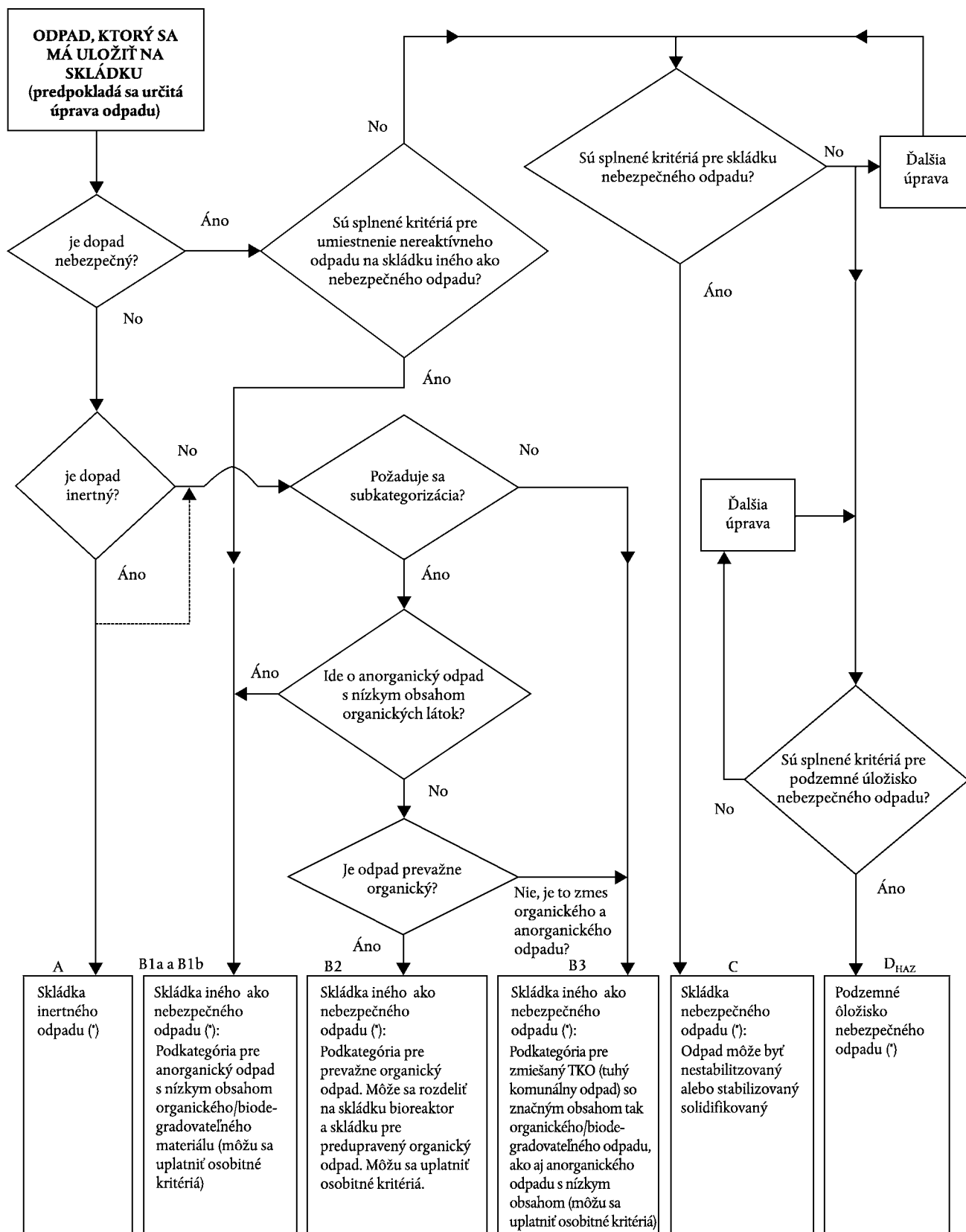
Podzemné úložisko

Odpad sa môže prípadne testovať, aby sa zistilo, či spĺňa kritériá pre podzemné úložisko. Ak sú kritériá splnené, odpad sa môže umiestniť na pozemné úložisko nebezpečného odpadu (skládka odpadu triedy DHAZ). Ak kritériá pre ukladanie na podzemné úložisko nie sú splnené, odpad sa môže podrobiť ďalším úpravám a opäť testovať.

Hoci by sa podzemné úložiská mohli vyhradiť pre zvláštny nebezpečný odpad, táto podkategória by sa v zásade mohla použiť aj na inertný odpad (triedy DINERT) a odpad, ktorý nie je nebezpečný (triedy DNON-HAZ).

Obrázok č. 1

Diagram znázorňujúci možnosti skládkovania uvedené v smernici o skládkach odpadů

(*) V zásade je uloženie odpadu úložisko možné aj pre inertný odpad a odpad, ktorý nie je nebezpečný.

Tabuľka č. 1

Prehľad tried skládok odpadu a príklady podkategórií			
Trieda skládky odpadu	Hlavné podkategórie (pre všetky triedy skládok odpadu sú ako podkategórie možné podzemné úložiská, mono-skládky a skládky pre solidifikovaný, monolitický (*) odpad)	ID	Prijímacie kritériá
skládky inertného odpadu	skládky odpadu prijímajúca inertný odpad	A	Kritériá pre priesakovú vodu a pre obsah organických zložiek sú stanovené na úrovni EÚ (časť 2.1.2.). Kritériá pre obsah anorganických zložiek sa môžu stanoviť na úrovni členských štátov.
skládky iného ako nebezpečného odpadu	skládky anorganického odpadu, ktorý nie je nebezpečný, s nízkym obsahom organických/biodegradovateľných látok, ak odpady nespĺňajú kritériá stanovené v časti 2.2.2. pre tieto anorganické odpady, ktoré nie sú nebezpečné a ktoré sa môžu ukladať spolu so stabilným, nereaktívnym odpadom	B1a	Kritériá pre priesakovú vodu a pre celkový obsah nie sú na úrovni EÚ stanovené.
	skládky anorganického odpadu, ktorý nie je nebezpečný, s nízkym obsahom organických/biodegradovateľných látok	B1b	Kritériá pre priesakovú vodu a pre obsah organických látok (TOC) a ďalšie vlastnosti sú stanovené na úrovni EÚ spoločne pre zrnitý (granulovaný) odpad, ktorý nie je nebezpečný a pre stabilný, nereaktívny nebezpečný odpad (časť 2.2.). Doplnujúce kritériá stability pre posledne uvedený odpad sa majú stanoviť na úrovni členských štátov. Kritériá pre monolitický odpad sa musia stanoviť na úrovni členských štátov.
	skládky organického odpadu, ktorý nie je nebezpečný	B2	Kritériá pre priesakovú vodu a pre celkový obsah nie sú na úrovni EÚ stanovené.
	skládky zmiešaného odpadu, ktorý nie je nebezpečný so značným obsahom tak organického/biodegradovateľného odpadu, ako aj anorganického odpadu	B3	Kritériá pre priesakovú vodu a pre celkový obsah nie sú na úrovni EÚ stanovené.
skládky nebezpečného odpadu	povrchová skládka nebezpečného odpadu	C	Kritériá pre priesakovú vodu zo zrnitého (granulovaného) odpadu a celkový obsah určitých zložiek boli stanovené na úrovni EÚ (časť 2.4.). Kritériá pre monolitický odpad sa musia stanoviť na úrovni členských štátov. Doplnujúce kritériá pre obsah určitých znečisťujúcich látok sa môžu stanoviť na úrovni členských štátov.
	podzemná skládka	D _{HAZ}	Osobitné požiadavky na úrovni EÚ sú uvedené v prílohe A

(*) Podkategórie monolitického odpadu prichádzajú do úvahy len pre B1, C a D_{HAZ}, prípadne pre A